

לט:

תורה אור

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

מסורת הש"ס

ובגוים לא יתפסק. כל מקום שהזכירו שם נכרים לא הזכירו ישראל ככלל: כשהוא משקף. אינו מונע המים ליך לטובים ולרעים לפי שאינו אלא טורח אחד וכשהוא עורך דהו טורח לכל אחד ואחד אינו עורך אלא הטובים: עורך. מופר. קר הקב"ה זן טובים ורעים הכל דבדור אחד ממלך את כל העולם כולו טובה שהכל שלו אבל כשהוא להגין מן הפורעניות ושגשם שזר אינו אלא לקוויו: ויעבר רנה. מללל כתיב רנה משמע הרניה המיוחדת שהיתה עמדה לכל שכבר הוכרזה. והיו הוכרזה: כאלו רשעים רנה. והיה העולם מנפסה מתי טחא הרנה אינדו של אחאב וכשהנהג עברה והזכרה הרנה כפי הכל: נלאם לפני החלוק. ניהושפט כתיב כשיא להלחם נעמונים שאלו עשיו: כי טוב. משמע כי טוב נעשיו: הולאה ושמה: קן ישש' עליכם להאכיד וגו'. ישש' אחרים שונאים: והוונם רמלו. כאלהא כתיב במיתמו: למרק. לנטוס ולהלוי. כלומר רחלו ושמה: השמי חזיונות שנאלמו עשיו: מלונן היה. לא היה אהב משמים: דמוס שמי ונוס כו'. והיינו רמלו אותן שמי לרות נלהו ממנו: מפסם. להשלים: מאי קאמר קרא. מאי ענין עובדיה היה ירא אלל ויקרא אחאב: כאלהא כתיב ואלל קמי מלך: מהלל משי מו וכה לנגיאות. שתי גר היה ואין השכינה שורה אלא על

המיוחדת ששיראלו כדכתיב (בראשית ה) להיות לך לאלהים ולנרעך אחריו: מאי שנה חמשים. ולא הכניח כולן כמערה אחת: אין מערה מחוקם. מערות שלו לא היו מחוקות יותר: מאי שנה טובים לאדום. ולא נמנעו נבואה אחרת למה נבחר לו לוו משאר הגוים: שני רשעים. אחאב ואחזבל: שני לדיקים. יחאק ודבקה: מיניה וביה אלא ניוול ביה נרגא. אלא יער. מעלמו של יער יכנס כחוק הגרון להיות בית יד ויקללו בו את היער. וכן עובדיה לאדום ודוד למואל והוא יאל מרות המואביה: מסוכה מסרחת. מגופה וממוך עוביה ממחיל הסרחון: כמסוקנים שפסם לא עשיוס. כמו עגלון מלך מואב שהיה מכחד את השם כשאלמר לו אהוד דבר אלהים לי אליך המלך מיד ויקס מפני הכסא (שופטים ג): כמקולקלין עכסס. כגון מנעם מלך מואב שהקריב בנו לעזי קר היה ישראל עושין ונבואה שעה נזכר להם אומו עון שהיו רגילים גם הם לו. לאלל. מללל כתיב לאללס מלך קאלמר לשפלות ולחמית שבו שנגזר עליהם פורענות: ולא מלך ככלל. ובשרה כתיב (בראשית יב) כי יפה היא מלך. והוא קרא לאללס נקט למדע הכא משום דרשה דלעיל:

מוסף רש"י

כי טוב. הוה ליה כי טוב משמע טוב שיקלמו לפניו על זאת ותיבה... הדרן עלך אחד דיני ממונות

רבינו חננאל

אשר לא יבא באש העבירו במים. ודוד איל כל הנשים כאין נגדו. אהון נמי אקרוהו גוי שנאמר ישראל לא יחד בארץ. איל כלילע דהוא מדרבנן אשורין עלן ובגוים לא יתחשב. ויעבר הרנה במתנה. באבור רשעים רנה. באבור אחאב [מן עמירן] (דברי) רנה. א"י יוחנן מפני מה לא נאמר כי טוב במרשה לו שני באבואו לפני החלוק אמר הוה ליה כי לעולם חסדו ועוד כתיב ולא קרב לו אל זה כל הליאה. ביישבו מלאכי השרת לומר שירה איל הקב"ה משעה יד טובעין בים ואתם אומרים שירה לפני למלך שאין הקב"ה שמח במפלתו של רשעיו ואע"פ שהוא א"י שמת אחרים משמח שנאמר ישיש' ה' ולא כתיב שש שים: והזונות וירוש חזיונות (מכילין) וכדכתיב) ואיש משך לקבץ לתמו. אמר רבא לכתב שני חזיונות אחת של מיכיהו שניא. אם שיש חשבוש לאלו רבא ה' ואתחיל לאלוהי שניא. אמר רבא לכתב שני חזיונות אחת של מיכיהו שניא. אם שיש חשבוש לאלו רבא ה' ואתחיל לאלוהי שניא. אמר רבא לכתב שני חזיונות אחת של מיכיהו שניא. אם שיש חשבוש לאלו רבא ה' ואתחיל לאלוהי שניא.

וזנות ממש אחאב איש מצונן היה ועשתה לו איובל שתי צורי זונות במרכבתו כדי שיראה אותן ויתחמם ועובדיה היה ירא ה' מאד מאי קאמר א"ר יצחק א"ל ביעקב כתיב י"ח ויקרא אחאב אל עובדיהו אשר על הבית כיוסף כתיב י"ב ויבך ה' את בית המצרי בגלל יוסף ביתא דההוא גברא לא הוה מיברך שמוא לא ירא אלהים אתה יצתה בת קול ואמרה ועובדיה היה ירא את ה' מאד אבל ביתו של אחאב אינו ממוכן לברכה א"ר אבא גדול שנאמר בעובדיהו יותר ממה שנאמר באברהם דאלו באברהם לא כתיב מאד בעובדיהו כתיב מאד א"ר יצחק מפני מה זכה עובדיהו לנביאות מפני שהחביא מאה נביאים כמערה שנאמר י"ה ויהי בהכרית איובל את נביאי ה' ויקח עובדיהו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש כמערה וגו' מאי שניא חמשים איש א"ר אלעזר מיעקב למד שנאמר י"ה ויהי המתנה הנשאר לפליטה רבי שניא עובדיה לאדום אמר רבי יצחק אמר הקדוש ברוך הוא יבא עובדיהו הדר ז"ב שני רשעים ולא למד ממעשיהם וינבא על עשו הרשע שדר בין שני צדיקים ולא למד ממעשיהם אמר אפרים מקצאה תלמידו של רבי מאיר משום רבי מאיר עובדיה גר אדומי היה והיינו דאמרי אנשי מיניה וביה אבא ניוול ביה נרגא א"ר את מואב וימדרם כחבל השכם אותם ארצה אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי היינו דאמרי אינשי מיניה וביה אבא לזיל ביה נרגא כי אתא רב דימי אמר ידך מתוכה מסרחת י"ח ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה רב ושמואל חד אמר לשם שמים וחד אמר לשם ע"ז בשלמא למאן דאמר לשם שמים היינו דכתיב י"ח ויהי קצף גדול על ישראל אלא למאן דאמר לשם ע"ז אמאי ויהי קצף כד"ר יהושע בן לוי דריב"ל רמי כתיב י"ח וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם וכו' כתיב י"ח וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם כמתוקנין שבהם לא עשיתם כמתוקלין שבהם עשיתם י"ח ויסעו מעליו וישוכו לארץ אמר רבי חנינא בר פפא באותה שעה ירדו רשעיהן י"ח של ישראל למריגה וסחוקיהם י"ח והנערה יפה עד מאד א"ר חנינא בר פפא עדין לא הגיעה לחצי יופי של שרה דכתיב עד מאד ולא מאד ככלל:

הדרן עלך אחד דיני ממונות

הדרן עלך אחד דיני ממונות

הדרן עלך אחד דיני ממונות

הדרן עלך אחד דיני ממונות

הדרן עלך אחד דיני ממונות